

Anonimowi Alkoholicy w Polsce

Wiadomość o Ruchu Anonimowych Alkoholików (AA) dotarła do Polski jeszcze w latach czterdziestych. Jeden z twórców powojennego leczenia odwykowego w Polsce - dr H. Zajączkowski, w wydanym w 1950 roku podręczniku dla lekarzy pt. "Leczenie alkoholizmu przewlekłego", pisał m.in. "... Fakt istnienia grup stworzonych z byłych alkoholików w najrozmaitszych postaciach organizacyjnych stowarzyszeń abstynenckich jak np. "Alcoholics Anonymous" jest najlepszym przykładem i dowodem, że alkoholicy są najzupełniej zdolni do stworzenia takiej grupy na wysokim poziomie ...".

W grudniu 1957 r. w czasopiśmie "Zdrowie i Trzeźwość" ukazał się artykuł pt. "AA - nieznana w Polsce forma walki z alkoholizmem". Autor artykułu, socjolog dr Z.T. Wierzbicki, dzielił się w nim swoimi refleksjami z podróży do Stanów Zjednoczonych i Anglii oraz cytował przywiezione materiały. M.in. napisał: "W ciągu 20 lat metoda ta dała w wielu krajach doskonale wyniki. Tysiące alkoholików wyleczyło się zupełnie, bez nawrotu choroby. Dlatego popierana jest usilnie zarówno przez sfery lekarskie na Zachodzie jak i duchowieństwo, instytucje i organizacje społeczne, a nawet czynniki oficjalne". W tym samym numerze zwrócono uwagę na znaczenie 24 godzin w procesie zdrowienia oraz opublikowana została po raz pierwszy Modlitwa o Pogodę Ducha jako "Krótkie rozmyślenia alkoholików anonimowych" - "Boże, dodaj mi wytrwałości, bym przyjął to, czego nie mogę zmienić, - odwagi, by zmienić to, co zmienić mogę, a mądrości, by pojąć, czym się jedno od drugiego różni".

W 1967 w książce "Alkoholizm" ukazał się po raz pierwszy w Polsce pełny tekst 12 Kroków Anonimowych Alkoholików.

W połowie lat siedemdziesiątych usamodzielniała się pierwsza polska grupa "Eleusis" (spotkania alkoholików zaczęły odbywać się bez udziału psychologa) i od tego momentu można mówić o powstaniu pierwszej polskiej grupy AA. W 1980 r. pierwsza polska grupa Al-Anon "Ariadna" (Poznań) została zarejestrowana w Nowym Jorku. W październiku 1982 r. odbyła się Ogólnopolska Konferencja Klubów Abstynenckich, którą zorganizował Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie. W organizowaniu Konferencji wzięli bardzo aktywny udział uczestnicy grupy AA "Odrodzenie", z których część była jednocześnie członkami Klubu Abstynenta działającego przy Oddziale Odwykowym. Na Konferencję zaproszono przedstawicieli istniejących w Polsce 11(16) grup Anonimowych Alkoholików. Powołana została - 6 osobowa

Tymczasowa Krajowa Służba Anonimowych Alkoholików. W czerwcu 1984 r. otwarto w Warszawie Punkt Kontaktowy AA wraz z telefonem zaufania AA. W październiku tego samego roku odbył się I Ogólnopolski Zjazd AA w Poznaniu, pod hasłem "O jedność i rozwój ruchu AA w Polsce"; uczestniczyło w nim ok. 200 osób, w tym przedstawiciele 34 (38) grup AA. Wybrano Krajową Służbę AA oraz Radę Powierniczą. W listopadzie 1984 r. miało miejsce powołanie i pierwsze spotkanie Warszawskiej Intergrupy AA. W 1986 r. ukazał się w Wydawnictwie OO. Dominikanów "W drodze" 20 tys. nakład książki "Jestem Alkoholikiem. Świadczenia AA" (przygotowany przez uczestników Wspólnoty wybór historii ich życia).

Obecnie spotyka się na terenie całego niemal kraju około 1500 grup Anonimowych Alkoholików. Od 1995 roku obsługą Wspólnoty AA zajmuje się Fundacja Biura Służby Krajowej AA w Polsce, z siedzibą w Warszawie.